

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUD. Kateřiny Mrázové, Ph.D. a Mgr. Petra Pospíšila, v právní věci žalobce **2007 s. r. o.**, se sídlem v Praze 10, Drtikolova 510/20, IČ 278 91 135, zast. JUDr. Michalem Žižlavským, advokátem AK Žižlavský a partneři, se sídlem v Praze 1, Široká 36/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, odboru životního prostředí a zemědělství, se sídlem ve Zlíně, tř. T. Bati 21, za účasti 1) Continental HT Tyres, s.r.o., se sídlem Otrokovice, Objízdna 1628, zast. JUDr. Martinem Kubánkem, advokátem Schönherr s.r.o., se sídlem nám. Republiky 1079/1a, Praha 1, 2) Barum Continental spol. s r.o. se sídlem Objízdna 1628, Otrokovice, zast. JUDr. Martinem Kubánkem, advokátem Schönherr s.r.o., se sídlem nám. Republiky 1079/1a, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 23.2.2010 čj. KUZL 69231/2009, sp.zn. KUSP 69231/2009 ŽPZE-DZ,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 23.2.2010, čj. KUZL 69231/2009, sp.zn. KUSP 69231/2009 ŽPZE-DZ, bylo ve výroku a) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí

Městského úřadu Otrokovice, odboru životního prostředí, číslo 78/2009 ze dne 9.9.2009, čj. OŽP/906/2009/40150/2009/TOM a ve výroku b) potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice, odboru životního prostředí, číslo 78/2009 ze dne 9.9.2009, čj. OŽP/906/2009/40150/2009/TOM, kterým bylo uděleno dodatečné povolení stavby vodního díla „SO 180.108a — Kanalizace dešťová“ společnosti Barum Continental spol. s r.o., Objízdná 1628, 765 31 Otrokovice, identifikační číslo 457 88 235. Toto rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 25.2.2010. Obě uvedená správní rozhodnutí napadl žalobce včas podanou žalobou a navrhl, aby je soud svým rozhodnutím zrušil a věc vrátil správním orgánům k dalšímu řízení.

I. Shrnutí obsahu napadeného rozhodnutí

[2] Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že vodní dílo - stavba dešťové kanalizace od skladu pneumatik, kanalizace DN 1200, (dále jen předmětná stavba), je umístěna zčásti na pozemku parc. číslo 3115/1, trvalý travní porost, o výměře 149 745 m², zapsaném v katastru nemovitostí, vedeném u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, katastrální pracoviště Zlín, na listu vlastnictví číslo 4099, pro obec Otrokovice a katastrální území Otrokovice, ke kterému žalobci svědčí právo, odpovídající věcnému břemenu, spočívající v užívání tohoto pozemku. Vlastníkem pozemku je společnost Moravan Aviation s. r. o. Otrokovice

[3] V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný mimo jiné uvedl, že předmětná stavba byla zrealizována na podkladě rozhodnutí Okresního úřadu Zlín, ref. životního prostředí ze dne 23. 6. 2000 Čj. ŽP 7046/301/00-RH. Jelikož však její část v místě napojení na stávající kanalizaci DN 1500 byla provedena v rozporu s tímto povolením, požádala společnost Barum Continental spol. s r.o. o její dodatečné povolení, tak jak to umožňuje § 129 odst. 3 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Po doplnění podání bylo dne 29. 6. 2009 vydáno oznámení o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a stanovena lhůta pro uplatnění závazných stanovisek dotčených orgánů a k uplatnění námitek, popř. důkazů účastníků řízení. Ve stanovené lhůtě byly uplatněny námitky odvolatele. Následně probíhalo doplňování řízení o další nutné doklady a seznámení s podklady řízení. Prvostupňový vodoprávní úřad vydal dne 9. 9. 2009 rozhodnutí, kterým bylo vydáno dodatečné povolení vodního díla „SO 180.108a - Kanalizace dešťová“ a současně rozhodnuto o námitkách. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno včas odvolání společností 2007 s.r.o.(žalobce). Dále žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí shrnul průběh odvolacího řízení, uvedl, jaké podklady rozhodnutí byly doplněny z jeho iniciativy a jaké písemnosti dodal odvolatel (žalobce). Žalovaný konstatoval, že veškeré odvolatelem předložené rozborů vzorků vody z kanalizace a s tím související znalecký posudek č. 06/2010 provedený Doc. Ing. P. H., CSc. nebyly přijaty jako podklady pro rozhodnutí, jelikož během odvolacího řízení bylo svědeckou výpovědí Ing. J. Ch., CSc. prokázáno, že vzorky vody byly odebrány z kanalizace, která není předmětem řízení. Proto nebyl ani proveden doplňující výslech Doc. Ing. P. H., CSc., či výslech Ing. M. Ch., ani dožádání písemného zodpovězení doplňujících otázek, jak bylo odvolatelem požadováno ve sdělení ze dne 11. 1. 2010. Dokumentace „Posouzení možného ovlivnění užívání pozemku p. č. 3115/1 umístěním Vypínací komory“, vypracovaná dne 23. 8. 2009 Ing. S. J., H., P. 1079, nebyla přijata jako podklad pro rozhodnutí, neboť zpracovatel dokumentace není oprávněnou osobou pro posuzování vodního díla dle zák. č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných

architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. Návrh provedení důkazu svědeckou výpovědí p. F. F. nebyl přijat jako podklad řízení ze zákonných důvodů, protože pan F. byl pro určitou část řízení zmocněným zástupcem odvolatele a dle § 55 odst. 1 správního řádu je povinen vypovídat jako svědek každý, kdo není účastníkem řízení. Odvolatel dále navrhoval provedení nezávislého hydrogeologického posouzení vlivu vodního díla na dotčené pozemky, stavby, podzemní vody, které případně vyloučí kontaminaci podzemních vod. Pro povolení stavby vodního díla dešťové kanalizace, byť dodatečné, není nutným podkladem hydrogeologické posouzení. V průběhu řízení nebyly předloženy žádné důkazy, které by nasvědčovaly nutnosti toto provádět. Požadování dokladů nad rámec zákona, či prováděcích předpisů by představovalo porušení zásady procesní ekonomie dle § 6 odst. 2 správního řádu. Navíc dříve provedené posouzení vlivu stavby na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění, konstatuje, že posuzovaná stavba nezpůsobí žádné závažné ovlivnění životního prostředí a jeho složek. I když předmětem řízení není posuzování obsahu povodňových plánů společnosti Barum Continental a Moravan Aviation, vzhledem k námitkám odvolatele žalovaný opatřil jako další podklady rozhodnutí povodňové plány uvedených společností a na základě nich konstatoval, že v současné době provozovaný systém protipovodňových opatření spol. Barum Continental chrání nejen samotný areál společnosti před velkými vodami, ale i okolní pozemky a stavby na nich tím, že vodu odváděnou kanalizací do toku Morava při uzavření přirozeného odtoku do vodního toku v období zvýšených průtoků v korytě Moravy přečerpávají pomocí čerpací stanice přes ochrannou hráz do Moravy.

[4] Žalovaný shledal nedůvodnými odvolací námitky, že žadatel neprokázal splnění podmínek podle § 129 odst. 2 stavebního zákona, neboť stavba nesplňuje technické požadavky stanovené zákonem a může ohrozit třetí osoby. Konstatoval a odůvodnil, že předmětná stavba je v souladu se záměry územního plánování v obci Otrokovice, není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje, není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu ani s veřejným zájmem chráněným zvláštním předpisem. K tvrzení odvolatele, že dodatečné povolení stavby je v rozporu s jeho zájmy a omezuje jeho práva konstatoval, že užívání předmětného pozemku odvolatelem bylo omezeno v rozsahu dříve zřízeného práva, odpovídající věcnému břemeni vedení podzemního potrubí dešťové kanalizace mimo jiné přes předmětný pozemek. Právní účinky vkladu smlouvy o zřízení věcného břemene vedení podzemního potrubí dešťové kanalizace na předmětném pozemku ve prospěch společnosti Barum Continental spol. s r.o. nastaly dnem 27. 1. 2009. Právo odpovídající věcnému břemeni užívání mimo jiné rovněž k předmětnému pozemku zřízené ve prospěch společnosti 2007 s. r. o. bylo již ve smlouvě o zřízení věcného břemene mezi vlastníkem pozemku společností Moravan Aviation s.r.o. a společností 2007 s. r. o. omezeno ve prospěch Barum Continental spol. s r.o. (právní účinky vkladu vznikly ke dni 12. 3. 2009). Odvolatel tedy neoprávněně namítá, že stavba je v rozporu s jeho zájmy či omezuje jeho práva, neboť dobrovolně omezení přijal podpisem smlouvy o užívání pozemku. K tvrzení odvolatele, že vodním dílem protéká velké množství vody i v bezdeštném období žalovaný uvedl, že předmětná stavba se napojuje na pozemku užívaném odvolatelem (žalobcem) v tzv. vypínací komoře do stávající dešťové kanalizace DN 1500, realizované před více jak 30 lety. Kanalizačním sběračem DN 1500 voda protéká stále i v bezdeštném období, jelikož odvádí i povrchovou vodu drobného vodního toku z lokality Kvítkovice. Jedná se však o kanalizaci, která není součástí předmětné stavby a proto odvolatelem předložené podklady a tvrzení o této stávající kanalizaci DN 1500 nejsou důkazem pro rozhodování o předmětné dešťové kanalizaci. Stávající kanalizace DN 1500 dle žalobce se týká odběru vzorků vody, provedené odvolatelem. Jak vyplynulo z výpovědi svědka Ing. J. Ch. CSc., který provedl odběr vzorku

/protokol č. 1319/09/, vzorek byl získán ze třech odběrů pomocí odběrového zařízení na provaze, a to z hlavní trasy sběrače kanalizace, tedy ze stávající kanalizace DN 1500, na soutoku s dodatečně povolovanou dešťovou kanalizací. Takovým způsobem není možno z předmětné dešťové kanalizace vzorek vody vzít. Ve vypínací komoře v místě vyústění dešťové kanalizace od skladu pneumatik je dno sníženo - vytvořen žlab, jako dosedací místo pro případ uzavření stavidla. Pokračující část kanalizace pomocí půlkruhového žlabu navazuje na dešťovou kanalizaci hlavního řádu DN 1500. Vzhledem k tomu, že podélný profil dešťové kanalizace od skladu pneumatik je malý, dle projektové dokumentace 2,3 %, ovlivňuje průtok hlavní kanalizací DN 1500 i kanalizaci od skladu pneumatik, neboť voda se tzv. zpětným vzduťm dostává z kanalizace DN 1500 do kanalizace DN 1200 od skladu pneumatik. Vzhledem ke konstrukci napojení dešťové kanalizace DN 1200 od skladu pneumatik na kanalizaci stávající DN 1500, pomoci snížení dna v místě napojení ve vypínací komoře, by musela osoba odebírající vzorek vody stát na dně šachty hluboké více jak 4 m u místa napojení kanalizace DN 1200, aby mohla správně odebrat vzorek z kanalizace DN 1200. Vzhledem k uvedenému žalovaný dopěl k závěru, že vzorky vody nebyly odebrány z kanalizace, která je předmětem řízení, a proto důkazy týkající se rozboru vzorků vody nemohou být podkladem pro rozhodnutí a nebyly posuzovány. Vzhledem k tomu žalovaný zamítl i důkazní návrhy vznesené v této souvislosti odvolatelem, neboť se netýkaly předmětné kanalizace, ale kanalizace DN 1500. Ve vztahu k návrhu na výslech p. F. F. žalovaný uvedl, že nemůže být vyslýchán jako svědek, protože byl pro určitou část řízení zmocněným zástupcem odvolatele a správní řád umožňuje provedení důkazu svědeckou výpovědí každého, kdo není účastníkem řízení.

[5] K návrhu odvolatele na provedení hydrogeologického nezávislého posudku, který posoudí vliv vodního díla na celé dotčené území, žalovaný uvedl, že není nutným podkladem pro povolení stavby ve smyslu vodního zákona a prováděcí vyhlášky č. 432/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Navíc ze strany odvolatele nebyly předloženy žádné konkrétní a věcné důkazy, které by obavy z negativního vlivu stavby na životní prostředí podpořily. Vyžadováním podkladů nad rámec zákona by došlo k porušení zásady procesní ekonomie dle § 6 odst. 2 správního řádu.

[6] K námitce absence posouzení předmětné stavby dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění, žalovaný uvedl, že pro stavbu SO 180 - Sklad pneumatik, jehož součástí je i předmětná stavba, bylo provedeno zjišťovací řízení podle zák. č. 100/2001 Sb., se závěrem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení hodnocení ekologických rizik, dne 12. 2. 2007 Čj. KUZL 2230/2007, že záměr „SO 180 Sklad pneumatik“ nebude dále posuzován podle citovaného zákona, neboť posuzovaná stavba nezpůsobí žádné závažné ovlivnění životního prostředí a jeho složek. Nedůvodnou je rovněž námitka, že vodní dílo chrání žadatele na úkor ostatních osob. Předmětná dešťová kanalizace byla vybudovaná jako součást rozsáhlého systému odvádění dešťových vod nejen z areálu Barum Continental spol. s r.o., ale i z okolních pozemků mimo areál společnosti. V nejnižším místě tohoto systému je na břehu vodního toku Morava umístěna přečerpávací stanice dešťových vod Barum Continental spol. s r.o., která při povodňových průtocích v toku zajišťuje, aby území, ze kterého je voda odváděna, nebylo při trvalém dešti zaplaveno tzv. vnitřními vodami. Provoz systému je popsán v Povodňovém plánu Barum Continental spol. s r.o. s návazností na povodňovou ochranu vlastníků okolních pozemků a staveb na nich, včetně areálu Moravan Aviation s.r.o.

[7] K námitkám, že předmětná stavba není řádně zabezpečena, může mít nepříznivý vliv na nejbližší okolí a nesplňuje požadavky některých ustanovení vyhlášky č. 590/2002 Sb. žalovaný uvedl, že nebyly předloženy žádné podklady, které by potvrdily, že projektová dokumentace stavby nesplňuje základní technické požadavky pro vodní díla. Odvolatelem předložené „Posouzení možného ovlivnění užívání pozemku p. č. 3115/1 umístěním Vypínací komory“, vypracované dne 23. 8. 2009 Ing. S. J. – J., H., P. 1079, nebylo přijato jako podklad pro rozhodnutí odvolacího orgánu, jelikož nebylo vypracováno oprávněnou osobou dle zák. č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. Zpracovatel posudku je autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby, avšak předmětná dešťová kanalizace je vodním dílem ve smyslu § 55 odst. 1 písm. c) vodního zákona, a proto zpracovatel posouzení musí být autorizovanou osobou pro obor stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství. Projektová dokumentace doložená ze strany investora byla ověřena Ing. D. N., autorizovaným inženýrem pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, ČKAIT - 1301691 a tudíž vodoprávní úřad nemá důvod k pochybnosti o správnosti jeho zpracování. I když žalovaný posouzení provedené Ing. S. J. nepřijal jako podklad rozhodnutí, se závěry uvedenými v posouzení se v napadeném rozhodnutí vypořádal jako s námitkami. V této souvislosti uvedl, že otvor vstupu vypínací šachty krytý roštem PREFAPOR s deskou je již v současné době zabezpečen tak, aby nemohl být otvor otevřen neoprávněnou osobou. Hydrantová šachta, která je umístěna vedle vypínací komory, není součástí této stavby, není vlastnictvím společnosti Barum Continental spol. s r.o. Vřetenové stavidlo na odtoku z vypínací komory je zabezpečeno proti neoprávněné manipulaci řetězem se zámkem a vzhledem k tomu, že společnost Barum Continental spol. s r.o. má vlastní odborně specializované provozy pro zajištění příslušných souvisejících služeb, není nutné zajišťovat obsluhu zařízení samostatným smluvním vztahem s jiným subjektem. Rovněž tak není nutno jiným smluvním vztahem zajišťovat provozování, údržbu, či zodpovědnost za stavbu, neboť dešťová kanalizace nepodléhá povinnostem vyplývajícím ze zák. č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Požadavek doplnit vypínací komoru o další uzávěr na přítoku stávající dešťové kanalizace DN 1500 je neopodstatněný.

[8] Dále žalovaný konstatoval, že ochrana před povodněmi Barum Continental spol. s r.o. není pouze ochranou jejich areálu, ale ochraňuje i jiné subjekty a taktéž Moravan Aviation s.r.o., a to jak před velkými vodami ve vodním toku Dřevnice a Morava, tak i před zaplavením území při odtoku srážkových vod, a to odvedením části extravilánových vod z oblasti Kvítkovic, přes kanalizaci PSG, a.s. do dešťové kanalizace Barum Continental spol. s r.o. Vzhledem ke skutečnosti, že dešťová kanalizace Barum Continental spol. s r.o. odvádějící vody do Dřevnice a do Moravy nemá žádnou souvislost s kanalizací v areálu Moravan, nemůže ji tím ve věcech povodňové ochrany negativně ovlivnit. Jak vyplývá z povodňového plánu Moravan Aviation s.r.o., při vyhlášení druhého stupně povodňové aktivity na řece Moravě, dojde k uzavření šoupátka na výstupu od Moravanu do vodního toku Moravy. Vzhledem k tomu, že Moravan Aviation s.r.o. nemá u výpustního objektu do Moravy zařízení k přečerpání vody přes ochrannou hráz Moravy je jednoznačné, že po zahlcení kanalizace veškeré vody z území odkanalizovaného přes Moravan Aviation s.r.o. začnou zaplavovat areál Moravanu a jeho okolí včetně letiště. V povodňovém plánu Moravan Aviation s.r.o. je jedním z opatření i čerpání vody z kanalizační šachty u budovy č. 80 na plochu letiště při II. stupni povodňové aktivity, který je pro areál společnosti vyhlášen při dosažené výšce hladiny 183,40 m n. m. v čerpací stanici splaškových vod. Tudíž jak areál Moravan Aviation s.r.o., tak i plocha letiště jsou zaplavovány vodou z kanalizace Moravan Aviation s.r.o., protože nemají možnost se přirozenou cestou dostat do vodního toku Morava a neexistuje technické opatření,

kterým by se voda z kanalizace Moravan Aviation s.r.o dostala přes povodňovou hráz do Moravy. Z povodňového plánu Moravan Aviation s.r.o tedy vyplývá, že areál společnosti není doposud dostatečně chráněn před povodní, kterou je dle § 64 odst. 1 vodního zákona charakterizován i stav, kdy voda může působit škody tím, že z určitého území nemůže dočasně přirozeným způsobem odtékat nebo její odtok je nedostatečný, popřípadě dochází k zaplavení území při soustředěném odtoku srážkových vod. Základním principem ochrany před povodněmi je, že každá právnická či fyzická osoba se chrání před povodněmi sama a z toho důvodu nese také náklady na opatření na ochranu před povodněmi (§ 86 odst. 4 vodního zákona), a proto není na místě, aby se odvolatel bez vlastního přičinění dožadoval ochrany před povodní stejné, jakou má žadatel o dodatečné povolení stavby vodního díla So 180.108a – Kanalizace dešťová.

[9] K námitce odvolatele, že v Povodňovém plánu Barum Continental spol. s r.o. není uveden jako subjekt, který má být informován v případě povodní, žalovaný uvedl, že úroveň zpracování organizační části povodňových plánů nemá v žádném případě vliv na projednávané dodatečné povolení stavby kanalizace od skladu pneumatik. V této souvislosti uvedl žalovaný, že za závažnější považuje skutečnost, že odvolatel není uveden ani v Povodňovém plánu Moravan Aviation s.r.o., přestože předmětný pozemek, který užívá, je ve vlastnictví této společnosti.

[10] Žalovaný konstatoval, že posoudil komplexně předložený spisový materiál včetně napadeného rozhodnutí, obsahu podaného odvolání a samostatná vyjádření odvolatele v průběhu odvolacího řízení a dospěl k závěru, že v postupu řízení prvoinstančního orgánu ani v jeho rozhodnutí nebyly zjištěny žádné závady. Odvolání proto neshledal důvodným.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[11] Žalobce namítl, že obě napadená rozhodnutí jsou v rozporu s právními předpisy. Řízení, jež předcházela jejich vydání, jsou dle jeho názoru vadná, a proto jsou nesprávná i napadená rozhodnutí. Rozhodující správní orgány se dostatečně nevypořádaly s námitkami a odvolacími důvody, které žalobce uplatnil v rámci předcházejících řízení. Správní orgány neprovedly žalobcem navržené důkazy, ačkoli jejich provedení bylo ve veřejném zájmu. Vodní dílo bylo postaveno bez řádného stavebního povolení a pro vydání dodatečného povolení vodního díla nebyly splněny podmínky, neboť žadatel v dané věci neprokázal splnění podmínek podle § 129 odst. 2 stavebního zákona. Vodní dílo nesplňuje technické požadavky požadované zákonem a mohlo by dokonce ohrozit třetí osoby. Žalobci svědčí právo odpovídající věcnému břemenu, spočívající v užívání pozemku, vedeného jako parcela číslo 3115/1, trvalý travní porost, o výměře 149 745 m², zapsaného v katastru nemovitostí, vedeném u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, katastrální pracoviště Zlín, na listu vlastnictví číslo 4099, pro obec Otrokovice a katastrální území Otrokovice. Předmětné vodní dílo - dešťová kanalizace - vede mimo jiné přes uvedený pozemek. Vydaným dodatečným povolením byl žalobce zkrácen na svých právech, souvisejících s užíváním předmětného pozemku.

[12] Vodní dílo je určeno pro odvádění dešťové vody, protéká jím velké množství vody. Zásadní otázkou je, jaká voda a v jakém množství tudy protéká. Žalobce zajistil odběr vzorků vody ve dnech, kdy se asi 1 týden před odběrem nevyskytovaly téměř žádné dešťové srážky. Vzorky vody zkoumala odborná laboratoř společnost TOMA, as., identifikační číslo 18152813, se sídlem Otrokovice, tř. T.Bati 1566, okres Zlín, PSČ 765 82. Z protokolu číslo 1223/09 ze dne 9.9.2009 a z protokolu číslo 1319/09 ze dne 29.9.2009 o fyzikálním a chemickém rozboru plyne, že po určité období protékala vodním dílem voda, odpovídající svým složením vodě odpadní, přičemž obsahovala škodlivé látky. Nemá být vyloučeno riziko, že při prosáknutí vody do půdy tyto látky předmětný pozemek negativně ovlivní. Pokud není průmyslová voda chemicky ošetřena před jejím vypuštěním do řek nebo na pole, obsažené škodlivé látky mohou nevratně negativně poškodit celé okolí a negativně působit na životní prostředí. Žalobce doložil žalovanému Znalecký posudek číslo 06/2010 ze dne 18.2.2010, který vypracoval znalecký ústav - Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební, Veverí 95, 602 00 Brno - konkrétně Doc. Ing. P. H., CSc, soudní znalec pro obor vodní hospodářství, odvětví čistota vod, a pro obor stavebnictví, odvětví vodní stavby, za dozoru Ing. J. R., PhD., vedoucího ÚVHO. Jedná se o odborné posouzení původu a charakteru vod ze vzorku odebraného dne 16.9.2009 panem Ing. J. Ch., CSc. za přítomnosti pana F. F. a dalšího zaměstnance společnosti ZLIN AIRCRAFT a.s. Kvalifikovaný rozbor tohoto vzorku provedl rovněž Ing. J. Ch., CSc. v laboratoři společnosti TOMA a.s. ve dnech 16.9.2009 až 29.9.2009, zachyceno protokolem č. 1319/09 (vzorek č. 1751). Dále byl odborně posouzen původ a charakter vod ze vzorku odebraného dne 25.8.2009 panem F. F. za přítomnosti další osoby, a do opět Ing. J. Ch., CSc. v laboratoři společnosti TOMA a.s. ve dnech 26.8.2009 až 9.9.2009 a zachyceno protokolem č. 1223/09 (vzorek č. 1577). Vzhledem k tomu, že se jedná o dešťovou kanalizaci, bylo hlavním cílem stanovit, zda se jedná o vodu dešťovou nebo zda má voda charakter vody průmyslové. V závěru posudku (str. 7 a 8) je uvedeno: „*Lze konstatovat, že zkoumaný vzorek vykazuje výrazně vyšší koncentrace rozpuštěných látek, rozpuštěných látek žíhaných, chloridů a síranů, než by mohly obsahovat dešťové vody i za předpokladu, že by pocházely ze znečištěných ploch. Koncentrace AOX a celkového chromu výrazně převyšují imisní standardy ukazatelů přípustného znečištění povrchových vod uvedené v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 229/2007 Sb. o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech. Lze konstatovat, že rozbor byl proveden s ohledem na látky očekávané v dešťových vodách. Pro přesnější identifikaci vod by bylo potřebné rozbor rozšířit např. o hydrogenuhličitany, sodík a případné některé další ukazatele v závislosti na předpokládaném složení průmyslových odpadních vod vypouštěných do kanalizace. Na základě výše uvedených skutečností lze nicméně konstatovat, že vzorky 1751 a 1577 nejsou vzorky dešťové vody. Dle našeho názoru se jedná o bližší nespecifikovaný typ průmyslových odpadních vod. K jeho přesnější identifikaci by byl potřebný podrobnější rozbor. Tento typ vod nedoporučujeme vypouštět do recipientu bez předchozího čištění*“. Z důvodu prověření složení vzorků vody žalobce nechal kromě výše uvedeného znaleckého posudku zpracovat další posouzení vzorku vody, odebraného z vodního díla dne 16.9.2009. Zkušební protokol číslo 99/2010 ze dne 22.2.2010, zpracovaný Ing. M. Ch., ředitelkou divize laboratoř Vodní zdroje Holešov as., Tovární 1423, 769 01 Holešov, se shoduje se závěry uvedeného posudku. Žalovaný žalobcem doložené důkazy nevzal v úvahu, neprověřil námitky žalobce, nezajistil revizní posudek a nedůvodně zpochybnil místo odběru vzorků vody. Dle názoru žalovaného vzorky vody byly údajně odebrány z kanalizace, která není předmětem řízení, a to z kanalizace DN 1500, nikoli z kanalizace DN 1200. Tento závěr, kvůli kterému žalovaný zamítl provedení uvedených důkazů, neodpovídá skutečnosti. Žalovaný pochybil, neboť je ve veřejném zájmu povinen vyloučit i hypotetická ohrožení. Dle žalobce je v tomto případě riziko reálné.

[13] Správní orgány dále nezohlednily, že pokud dojde ke zvýšení hladiny v nedaleké řece Moravě, resp. k vyhlížení vody z řeky, současně dojde k uzavření vodního díla, konkrétně vypínací šachty v dešťové kanalizaci na předmětném pozemku a voda pozemek zaplaví. Uzavření vypínací šachty a místní komunikace zabrání zaplavení pozemků žadatele, avšak na úkor předmětného pozemku. Správní orgány se nevypořádaly s námitkou, že povolením díla dojde k upřednostnění jedné dotčené osoby oproti jiné dotčené osobě. Ve smyslu § 7 správního řádu správní orgán nesmí žádnou z dotčených osob upřednostňovat anebo jí poskytnout vyšší míru oprávnění. V této souvislosti správní orgány nevzaly ani v potaz umístění vodního díla. Žadatel vlastní okolo dotčeného pozemku jiné pozemky, na kterých jsou umístěny nadzemní kanály, které výškově převyšují část vodního díla, tzv. vypínací šachtu. Pokud by vypínací šachta byla umístěna na sousedních pozemcích žadatele, nedošlo by k zásahu do práv a oprávněných zájmů žalobce v tak velké míře. Žalobce má dále pochybnosti, zda povodňové plány společnosti Moravan Aviation s.r.o. a společnosti Barum Continental spol. s r.o., doložené žadatelem v rámci předcházejícího řízení, jsou dostatečné (kupř. v době schvalování povodňového plánu mohla být povodňovým plánem, resp. případnými povodněmi, dotčena jak práva žalobce, tak práva společnosti ZLIN AIRCRAFT a.s., se sídlem Otrokovice, Letiště 1578. Žalobce ani uvedená společnost nejsou v seznamu firem, které musí být informovány v případě povodní, přestože povodňovému orgánu a žadateli jsou známy informace o těchto dotčených subjektech. Žalobce tedy má obavy, zda v případě zvýšení srážek nebo při zvýšení vody v řece a při souvisejícím zvýšení hladiny spodních vod, nemůže dojít k ohrožení dotčených subjektů, nemovitostí a případně ke škodě velkého rozsahu, a to zejména v areálu „Moravan“.

[14] Žalobce dále namítl, že poukazoval v rámci předcházejícího řízení na to, že vodní dílo zřejmě nesplňuje požadavky, stanovené vyhláškou Ministerstva zemědělství číslo 590/2002, o technických požadavcích pro vodní díla /kupř. § 3 odst. 1, písm. a) a c) vyhlášky/. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „žalobce nedoložil vadné zabezpečení díla žádnými důkazy“. Toto tvrzení neodpovídá skutečnosti, neboť žalobce doložil odvolacímu orgánu „Posouzení možného ovlivnění užívání pozemku p.č. 3115/1 umístěním vypínací komory“, zpracované Ing. S. J. – J. dne 23.8.2009 (dále také jen „Posouzení“) a navrhl výslech tohoto znalce. Žalovaný nezohlednil tyto důkazy a vyjádřil se, že autorizovaný znalec Ing. J. není osobou oprávněnou ke zpracování posouzení, závěry znalce zpochybnil, aniž by svoje stanovisko řádně odůvodnil a podepřel např. revizním posudkem. Z posouzení plyne závěr, že „aby vypínací komora neměla nepříznivý vliv na užívání předmětného pozemku, je třeba zajistit další technická zabezpečení“. Posouzení dokládá, že provedení stavební konstrukce (části) vodního díla zatím zřejmě nesplňuje požadavky, určené účelem vodního díla a požadavky na odolnost proti všem předvídatelným zatížením a jiným vlivům, které se mohou při provádění a užívání vodního díla vyskytnout. Ve smyslu § 3 správního řádu je správní orgán povinen i bez návrhu provést veškeré důkazy, nezbytné pro řádné zjištění stavu věci. V tomto směru oba správní orgány pochybily. Pouhý odkaz na projektovou dokumentaci, zpracovanou Ing. P., není v případě pochybností dostatečný. Správní orgány ani po upozornění žalobcem neprovedly relevantní důkazy za účelem zjištění skutečného stavu díla.

[14] Na závěr žalobce zdůraznil, že ve smyslu § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, kterým je zejména ochrana životního prostředí. Za situace, kdy existuje riziko, že vodním dílem protéká také odpadní voda, může být veřejný zájem ohrožen. Odpadní vodu lze vypouštět ve smyslu zákona čísla 185/2001 Sb., o odpadech, pouze za splnění zákonem stanovených podmínek

tak, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí. Současně je nutné při této činnosti zohlednit zákon číslo 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních, podléhá povolení, vydanému podle zákona číslo 254/2001 Sb., vodní zákon. Pokud protékala vodním dílem odpadní voda, jednalo by se o zřejmý rozpor s právními předpisy a správní orgány by tak dospěly v rámci předcházejících řízení k nesprávným skutkovým zjištěním, pokud tvrdily opak. Postup správních orgánů, zejména neodůvodněné odmítnutí většiny důkazů, navržených žalobcem vzbudily v žalobci pochybnost o nepodjatosti rozhodujících orgánů. Žalobce má obavy, zda nedošlo v rámci předcházejících řízení k manipulaci se skutkovým stavem. K prokázání svých tvrzení žalobce navrhl výslech řady svědků a rovněž žádal o vypracování znaleckého posudku soudem ustanoveným znalcem za účelem posouzení, zda vodní dílo splňuje technické požadavky pro vodní díla, stanovené zákonem a bezpečnostní parametry pro vodní díla při zohlednění působení vodního díla na dotčené území v případě vzniku povodní.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[15] Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že tvrzení žalobce, že pro dodatečné povolení stavby vodního díla nebyly splněny podmínky stanovené v ustanovení §129 odst. 2 stavebního zákona není pravdivé. Dle vyjádření č. 93/2009 Městského úřadu Otrokovice - odboru stavebního řádu ze dne 10. 6. 2009 čj. SU/410/2009/28109/2009/HOE, je stavba SO 180.108a — Kanalizace dešťová v souladu se záměry územního plánování v obci Otrokovice. Z projektové dokumentace stavby a všech vyjádření a stanovisek k projektové dokumentaci vyplývá, že stavba není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje, není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu ani s veřejným zájmem chráněným zvláštním předpisem. Žalobce namítá, že protože mu svědčí právo odpovídající věcnému břemeni užívání pozemku par. č. 3115/1 v k. ú. Otrokovice, byl vydaným dodatečným povolením zkrácen na svých právech. Opomenul, že jeho právo užívání uvedeného pozemku bylo zřízeno smlouvou, kterou uzavřel se společností Moravan Aviation s.r.o. dne 10. 3. 2009. Věcné břemeno zahrnující právo vedení podzemního potrubí dešťové kanalizace přes část pozemků, mimo jiné i pozemek par. č. 3115/1 v k. ú. Otrokovice bylo ve prospěch společnosti Barum Continental spol. s r. o. zřízeno již ve smlouvě uzavřené dne 9.1.2009 mezi vlastníkem pozemku společností Moravan Aviation s. r. o. a společností Barum Continental spol. s r. o. Žalobce o předmětné dešťové kanalizaci DN 1200, včetně vypínací komory, na výše uvedeném pozemku věděl v době sepisování smlouvy o věcném břemenu užívání, neboť stavba předmětné kanalizace byla zrealizována v roce 2000, s dokončením v polovině roku 2001. Žalobce, jako uživatel pozemku par. č. 3115/1 v k. ú. Otrokovice, podpisem smlouvy o užívání dobrovolně přijal omezení, které je uvedeno v čl. II. 2.2. této smlouvy (dokument č 20 spisového materiálu MÚ Otrokovice) a přesto nyní poukazuje na porušení svých práv. Řízení o dodatečném povolení stavby dešťové kanalizace bylo vedeno proto, že část kanalizace v místě napojení na stávající kanalizaci DN 1500 byla zrealizována v rozporu s povolením z roku 2000 a společnost Barum Continental spol. s r. o. požádala o její dodatečné povolení, tak jak to umožňuje § 129 odst. 3 stavebního zákona. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že obě žalobou napadená rozhodnutí byla vydána v rozporu s právními předpisy. Shromážděné podklady pro vydání rozhodnutí založené ve spise jsou důkazem o tom, že pro dodatečné povolení stavby dešťové kanalizace byly splněny všechny podmínky uvedené v ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona. Umístění stavby není v rozporu s územně plánovací dokumentací, v trase stavby nebyla vyhlášena stavební uzávěra ani zde nebylo vydáno územní opatření o asanaci území.

[16] Žalobcem provedené odběry vzorků vody byly provedeny z kanalizace, která není předmětem tohoto správního řízení a byla vybudována před 45 lety při realizaci objektů národního podniku Rudý říjen Gottwaldov, předchůdcem společnosti Barum Continental spol. s r.o. Do této původní dešťové kanalizace DN 1500 se dodatečně povolovaná stavba dešťové kanalizace DN 1200 napojuje ve vypínací komoře. Nelze vyloučit, že do této dešťové kanalizace DN 1500 byly v minulosti zaústěny odpadní vody z průmyslových podniků nacházejících se před místem zaústění kanalizace DN 1200. V důsledku toho mohly být výsledky rozborů vzorků odebrané vody z kanalizace DN 1500 takového charakteru, že neodpovídaly složením charakteru čistě dešťových vod. Důkazem, že vzorek vody nebyl odebrán z dodatečně povolované kanalizace DN 1200, je výpověď svědka Ing. J. Ch. CSc., který uvedl, že vodu odebral v místě vypínací šachty z hlavní trasy sběrače kanalizace na soutoku s dodatečně povolovanou kanalizací, a to seshora vypínací komory, odběrovým zařízením na provaze. Dalším důkazem je skutečnost, že ve vypínací komoře v místě vyústění dešťové kanalizace od skladu pneumatik DN 1200 do kanalizace stávající DN 1500 je malý podélný sklon kanalizace DN 1200 a hladina vody proudící ve stávající kanalizaci DN 1500 ovlivňuje, tzv. zpětným vzduťm, výšku hladiny vody v dodatečně povolované dešťové kanalizaci DN 1200. Osoba, která by chtěla odebrat vzorek vody z dešťové kanalizace od skladu pneumatik DN 1200, by musela stát na dně vypínací komory, která je více jak 4 m hluboká. Dle výpovědi Ing. Ch. byl odběr proveden seshora odběrovým zařízením na provaze a takovýmto způsobem není možno odebrat vzorek vody z předmětné dešťové kanalizace DN 1200. Žalobcem doložené odběry vzorků vody, jejich rozborů a znalecký posudek se netýkají dešťové kanalizace od skladu pneumatik DN 1200, která je předmětem dodatečného povolení, a proto nebyly správním orgánem přijaty jako důkazy pro rozhodnutí a rovněž nebyly dále posuzovány. V současné době vodoprávnímu úřadu tj. ani MěÚ Otrokovice ani Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství není známo, (tj. neexistuje o tom žádný relevantní důkaz), že by do této nově dodatečně povolené dešťové kanalizace DN 1200 byly napojeny nějaké kanalizační přípojky odvádějící odpadní vody.

[17] Žalobce dále namítá, že správní orgán v rámci řízení nezohlednil riziko, které mu hrozí v případě povodní, že se nevypořádal s námitkou, že povolením díla dojde k upřednostnění žadatele o povolení oproti jiné dotčené osobě, či nedostatečně posoudil povodňové plány a rizika spojená s dodatečným povolením vodního díla v případě povodní. Tyto žalobní důvody se nezakládají na pravdě, neboť v odůvodnění rozhodnutí o odvolání byl popsán základní princip ochrany území na levém břehu vodního toku Dřevnice a Moravy v předmětném území s odkazem na detailní popis systému v Povodňovém plánu Barum Continental spol. s r.o. Otrokovice, který byl jako součást spisového materiálu podkladem pro rozhodnutí. Důkazem, že společnost Barum Continental spol. s r.o. se ochranou před povodněmi zabývá nikoliv na úkor jiných, je realizace posílení přečerpávací stanice dešťových vod do řeky Moravy, přes kterou se odvádí srážkové vody nejen z areálu Barum Continental spol. s r.o., ale i část extravilánových vod z oblasti Kvítkovic a srážkové vody z části areálu PSG, a.s. Přečerpávací stanice dešťových vod Barum Continental spol. s r.o. při povodňových průtocích ve vodním toku Morava umožňuje automatickým uzavřením kanálového hradítka na kanalizaci DN 1500, aby se voda z Moravy nedostala zpětným vzduťm do kanalizace a nezaplavila pozemky, kterými kanalizace prochází. Následným přečerpáváním vody přes hráz do Moravy za pomoci čerpací stanice je zajištěno, aby voda při trvalém dešti nezaplavila území tzv. vnitřními vodami. Toto protipovodňové opatření zabezpečuje, aby i pozemky užívané žalobcem nebyly v případě povodňových stavů zaplaveny vodou z vodního toku a z kanalizace, která pozemky prochází. Přečerpávací stanice byla na podkladě rozhodnutí

Městského úřadu Otrokovice, odboru životního prostředí č. 140/2008 ze dne 15. 9. 2008 čj OŽP/1379/2008/4835212008/ZEK zrekonstruována. Součástí rekonstrukce bylo zvýšení čerpací kapacity z původních 3 vertikálních čerpadel s kapacitou jednoho čerpadla 130 l/s na současné 3 ks vrtulových čerpadel s kapacitou jednoho čerpadla 500 l/s. Při spuštění tří čerpadel je výkonová kapacita 5 400 m³/hod, což převyšuje maximální možnou kapacitu sběrače dešťových vod.

[18] Žalobce namítal, že vodní dílo zřejmě nesplňuje požadavky stanovené vyhláškou č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla, ve znění pozdějších předpisů, přičemž jako důkaz předložil „Posouzení možného ovlivnění užívání pozemku p. č. 3115/1 umístěním Vypínací komory“, vypracované dne 23. 8. 2009 Ing. S. J. – J., H., P. 1079, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby. Protože zpracovatel posudku není oprávněnou osobou dle zák. č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, nebyl posudek přijat do řízení jako podklad pro vydání rozhodnutí. Předmětná dešťová kanalizace je vodním dílem ve smyslu § 55 odst. 1 písm. c) vodního zákona, zpracovatel posouzení musí být autorizovanou osobou pro obor stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, což nebylo splněno. Přesto byly jednotlivé body závěru posouzení žalovaným vyhodnoceny v rozhodnutí o odvolání a nepotřebovaly další revizní posudek. Pokud se týká námitky, že kanalizací protéká odpadní voda, která může způsobit ohrožení životního prostředí (s odkazem na právní předpisy), žalovaný s ní nesouhlasí, neboť k uvedenému tvrzení žalobce nepředložil žádné důkazy. Vzorky vody, o jejichž rozboru se žalobce opírá, nebyly odebrány z kanalizace, která je předmětem dodatečného povolení stavby vodního díla. Odpadní voda z celého areálu společnosti Barum Continental spol. s r.o. včetně skladu pneumatik je svedena do samostatné kanalizace splaškových vod, která je odvedena na čistírnu odpadních vod Otrokovice. Odkazování na zák. č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v souvislosti s vypouštěním odpadních vod je zcela mylné, neboť § 2 odst. 1 písm. a) tohoto zákona právě odpadní vody vyjímá z režimu zákona o odpadech a povolení k vypouštění odpadních vod lze vydat pouze na základě právní úpravy obsažené v zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Povinnost posoudit předmětnou stavbu dle zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, byla splněna provedením zjišťovacího řízení.

[19] Žalovaný je napadán, že v rámci řízení neodůvodněně odmítnul většinu důkazů, navržených žalobcem, což vzbudilo v žalobci podezření z podjatosti. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí žalobcem předložené důkazy posoudil. Skutečnost, že část podkladů nebyla přijata jako důkaz pro rozhodnutí z toho důvodu, že se nedotýká předmětné stavby dešťové kanalizace DN 1200, není možno brát jako neoprávněné odmítnutí důkazů. Obavy žalobce, zda nedošlo v rámci předchozích řízení k manipulaci se skutkovým stavem, například při místním ohledání vodního díla, jsou neoprávněné, neboť předmětné vodní dílo je podzemní stavbou, včetně vypínací komory, která je železobetonovou konstrukcí vnějších půdorysných rozměrů 3200 x 5400 mm, hloubky 5100 mm a jakákoliv činnost, která by mohla změnit již zrealizovanou stavbu je možná pouze za použití těžké stavební techniky.

IV. Replika žalobce a vyjádření osob zúčastněných na řízení

[20] V replice ze dne 2. 8. 2012 žalobce především zdůraznil, že tvrzení žalovaného, že vzorky vody byly odebrány z kanalizace DN 1500, není pravdivé. Byly odebrány z kanalizace

DN 1200, což žalobce navrhuje prokázat čestnými prohlášeními F. F. a H. B. ze dne 27. 7. 2012, popřípadě výsledkem H. B. K osvětlení situace při uzavření smluv o zřízení věcného břemene a údajné vědomosti žalobce o dešťové kanalizaci DN 1200 navrhuje čestné prohlášení Ing. J. B., které předloží při jednání soudu, případně navrhuje její výslech.

[21] Continental HT Tyres, s.r.o. konstatovala, že zrušením napadeného rozhodnutí by byla přímo dotčena na svých právech, neboť je vlastníkem pozemku p.č. 3284 v k.ú. Otrokovice jakož i objektu na tomto pozemku, ze kterého je vedena dešťová kanalizace zaústěná do kanalizační větve ve vlastnictví Barum Continental spol. s r.o., jejíž součástí je napojovací šachta, ohledně které bylo vydáno dodatečné stavební povolení. Společnost Barum Continental spol. s r.o. ve svém vyjádření uvedla, že jako vlastník a stavebník předmětné stavby je osobou přímo dotčenou na svých právech, přičemž je přesvědčena o nedůvodnosti žaloby. Předmětnou stavbu nezbytně potřebuje pro technické zabezpečení své výrobní činnosti. K užívání pozemku, na kterém je vodní dílo umístěno, ji opravňuje smlouva o zřízení věcného břemene ze dne 9. 1. 2009.

V. Průběh řízení před soudem

[20] Před tím, než se Krajský soud v Brně začal zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl přitom k názoru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 68 a § 70 s. ř. s.).

[21] Ve věci proběhlo dne 14. 4. 2012 jednání u Krajského soudu v Brně. Účastníci setrvali na dosavadních stanoviscích k věci. Žalovaný doplnil, že k dodatečnému povolování předmětné stavby po téměř devíti letech došlo proto, že místo napojení do hlavního kanalizačního sběrače DN 1500 bylo oproti původní projektové dokumentaci posunuto. Je vyloučeno, že by tato kanalizace působila do budoucna komukoliv škodu. Pokud by byla způsobila škodu způsobit, jistě by se to vzhledem k tomu, že funguje již od roku 2001, muselo nějakým způsobem projevit. Vodoprávní úřad dosud nezjistil, že by na předmětné větvi kanalizace nebo na hlavním sběrači docházelo k závadám, ani že by se do vodního toku dostávaly nečisté odpadní vody. Vzhledem k tomu, že vodní tok Moravy je součástí rybářského revíru, případné zaústění odpadních vod by se muselo nějakým způsobem projevit, což se však nestalo. Veškeré odpadní vody jdou přes čistírnu odpadních vod v Otrokovicích.

[22] V souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Dospěl přitom k závěru, že **žaloba není důvodná**.

[23] Žalobce především namítal, že předmětná stavba byla postavena bez řádného stavebního povolení a pro vydání dodatečného povolení nebyly splněny podmínky stanovené v ustanovení § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. (dále jen stavební zákon). Námitku soud neshledal důvodnou. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b), (tedy stavbu provedenou bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním), lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu se záměry územního

plánování, zejména s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Podle §2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona obecnými požadavky na výstavbu jsou mimo jiné obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby stanovené prováděcími právními předpisy .

[24] Stěžejní žalobní námitka spočívala v tvrzení žalobce, že ač je předmětné vodní dílo určeno k odvádění dešťové vody, bylo zjištěno, že jím protékalo velké množství vody i ve dnech, kdy se asi 1 týden před odběrem nevyskytovaly téměř žádné dešťové srážky a tato voda měla charakter vody odpadní. Žalobce z vodního díla v září 2009 opakovaně zajistil odběr vzorů, které byly následně odborně posouzeny. Z jejich rozboru plyne, že odebrané vzorky svým složením odpovídají vodě odpadní. Žalobce žalovanému vytkl, že žalobcem v odvolacím řízení předložené důkazy nevzal v úvahu, nezajistil revizní posudek a nedůvodně zpochybnil místo odběru vzorků. (žalobní námitka je podrobně uvedena v odst. [12] rozsudku).

[25] Uvedenou námitku soud neshledal důvodnou, plně se ztotožňuje s tím, jak tuto námitku vznesenou již v odvolacím řízení vyhodnotil žalovaný. Vzorky vody, které byly podrobeny posouzení, nebyly totiž odebrány z předmětné kanalizace. Byly odebrány v místě napojení této kanalizace na kanalizaci DN 1500 ve vypínací komoře. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na základě projektové dokumentace podrobně po technické stránce rozebral, jakým způsobem je ve vypínací šachtě předmětná kanalizace DN 1200 napojena na stávající kanalizaci DN 1500. (soud odkazuje na odstavec [4] rozsudku, kde rekapituluje v této souvislosti obsah napadeného rozhodnutí). Na základě svědecké výpovědi Ing. J. Ch., Csc. který vzorky odebíral, žalovaný zjistil, že odběr byl proveden odběrovým zařízením na provaze, spuštěným shora z otvoru. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůvodnil, proč tímto způsobem nelze odebrat vzorek z předmětné kanalizace DN 1200 s tím, že tento vzorek by bylo možno odebrat pouze, pokud by osoba vzorek odebírající sestoupila na dno šachty a vzorek odebrala přímo z místa napojení. Zástupkyně žalovaného při soudním jednání na základě fotodokumentace založené ve správním spise (č. l. 9 a 16) rovněž objasnila situaci ve vypínací komoře, označila místo, kde se nachází vyústění předmětné kanalizace DN 1200. (ve stěně šachty). Dle názoru soudu je zřejmé (a to i bez odborných znalostí), že pokud došlo k odběru vzorku způsobem popisovaným svědkem Ing. J. Ch., Csc., nejednalo se o vzorek z předmětné kanalizace.

[26] Soud za podstatné pokládá, že žalobce v žalobě žádnými konkrétními námitkami nezpochybnil tvrzení žalovaného, týkající se popisu situace ve vypínací komoře a jeho závěry, vyplývající z technických parametrů stavby. Žalobce pouze obecně uvedl (stejně jako i v odvolání), že žalovaný nedůvodně zpochybnil místo odběru vzorků. Vzhledem k výše uvedenému se soud ztotožnil se závěrem žalovaného o tom, že vzorky nebyly odebrány z předmětné kanalizace. Nelze tedy za důvodné pokládat ani námitky žalobce, že žalovaný pochybil, pokud odmítl žalobcem předložené důkazy týkající se rozboru odebraných vzorků, včetně znaleckého posudku a ve věci nezajistil revizní znalecký posudek.

[27] Ze stejného důvodu, tedy proto, že se soud ztotožnil se závěrem žalovaného, že vzorky nebyly odebrány z předmětné kanalizace, rovněž soud zamítl veškeré důkazní návrhy

žalobce, vznesené v této souvislosti, včetně návrhů na výsledky svědků. Žalobce totiž setrval na zcela obecném tvrzení, že odběr byl proveden z předmětné kanalizace, bez konkrétních námitek proti údajům žalovaného o situaci ve vypínací komoře. Žalobce se ve svých podáních k věci nezabýval dle názoru soudu ve správním řízení jednoznačně prokázanou skutečností, že ve vypínací komoře se předmětná kanalizace stýká s kanalizací DN 1500. Soud nepokládal za přínosné opakovat při jednání ani výslech svědka Ing. J. Ch., Csc., neboť byl vyslechnut již ve správním řízení a vypověděl zcela jednoznačně a konkrétně, jakým způsobem byly předmětné vzorky z šachty vypínací komory odebrány. Žalobce ani netvrdil, že by výpověď uvedeného svědka v tomto směru měla přinést něco nového.

[28] Soud doplnil dokazování pouze čestným prohlášením F. F. a H. B. Tato prohlášení nepřinesla ve věci žádné nové poznatky, vyplynulo z nich pouze, že obě uvedené osoby byly přítomny při odběru vzorků. Obě osoby uvedly, že vzorky byly odebrány z kanalizace DN 1200, nikterak se nezabývaly konkrétním způsobem odběru vzorků ani způsobem napojení a souběhem obou kanalizací ve vypínací komoře.

[29] Nedůvodnou soud shledal rovněž námitku, že vodním dílem protéká velké množství vody i v době, kdy se několik dnů nevyskytovaly téměř žádné vodní srážky a tudíž se nejedná pouze o kanalizaci dešťovou. Žalovaný tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí odůvodnil tím, že ve vypínací komoře se kanalizace DN 1200 stýká s kanalizací DN 1500, která mimo jiné odvádí rovněž vodu z drobného vodního toku z lokality Kvítkovice. Tuto skutečnost žalobce nikterak nezpochybnil.

[30] Žalobce dále namítal, že předmětná stavba nesplňuje technické požadavky a ohrožuje třetí osoby, konkrétně nesplňuje požadavky vyhl. č. 590/2002 Sb. o technických požadavcích pro vodní díla, uvedl, že například byla porušena ustanovení §3 odst. 1 písm. a) a c) vyhlášky. Podle uvedených ustanovení vodní dílo musí být navrženo a provedeno způsobem zajišťujícím splnění požadavků na jeho účel a současně splnění požadavků na vodní dílo z hlediska a) mechanické odolnosti a stability, c) bezpečnosti při jeho užívání a požární bezpečnosti. Své námitky žalobce opíral o posudek autorizovaného znalce Ing. J., přičemž jeho posudek včetně doplnění a rovněž výslech znalce navrhoval jako důkazy. Žalobce žalovanému v této souvislosti vytkl jeho konstatování, že žalobce nepředložil žádné důkazy. Posudek autorizovaného znalce ing. J. a jeho výslech za důkazy nepovažoval s tím, že tento znalec není osobou oprávněnou ke zpracování posouzení. Žalovaný jeho závěry zpochybnil, aniž by svoje závěry odůvodnil a podepřel např. revizním znaleckým posudkem.

[31] Rovněž uvedené námitky soud pokládá za nedůvodné. Podle zákona č. 254/2001 Sb. zákona o vodách (dále jen vodní zákon), ustanovení § 55 odst. 1 písm. c) vodní díla jsou stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným tímto zákonem, a to zejména stavby vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody, kanalizačních stok, kanalizačních objektů, čistíren odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací. Z uvedeného plyne, že předmětná stavba je vodním dílem.

[32] Podle zákona č. 360/1992 Sb. o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, §2 odst. 1 autorizací se pro účely tohoto zákona rozumí oprávnění fyzických osob k výkonu odborných činností ve výstavbě. Podle odstavce 2 věta první uvedeného ustanovení autorizace v příslušném oboru,

popřípadě specializaci podle tohoto zákona opravňuje k výkonu vybraných činností ve výstavbě. Podle §5 odst. 1 autorizovaný inženýr je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných inženýrů vedeném Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Podle odst. 3 Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě uděluje osobám podle odstavců 1 a 2 autorizaci pro uvedené obory, a to mimo jiné a) pozemní stavby, c) stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství. Podle §18 je autorizovaný inženýr v rozsahu oboru (§5), popřípadě specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat vybrané a další odborné činnosti, mimo jiné je oprávněn vydávat odborná stanoviska, zpracovávat dokumentaci a posudky, pro dílčí hodnocení vlivu staveb na životní prostředí, a to i pro účely řízení před státními orgány. Soud ze správního spisu zjistil, že Ing. S. J. vypracoval dne 23. 8. 2009 „Posouzení možného ovlivnění užívání pozemku p.č. 3115/1 umístěním Vypínací komory“, které žalobce jako odvolatel předložil k odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Obsahem uvedeného posudku je hodnocení zabezpečení vypínací komory, které je součástí vodní stavby. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání konstatoval, že posouzení nepřijal jako důkaz, a to s ohledem na skutečnost, že vypracovatel posouzení není autorizovaným inženýrem pro vodní stavby. Soud se s tímto závěrem žalovaného ztotožňuje.

[33] V doplňku č. 1 ze dne 28. 2. 2010 k uvedenému posouzení, který předložil žalobce soudu a jehož obsah soud při jednání sdělil, je Ing. S. J. uvedeno, že jeho posudek není zpracován tak, aby podrobně řešil problematiku vodního díla, pouze popisuje jeho stav a upozorňuje na potencionální vznik obecných problémů se stavbou souvisejících. Není důležité to, kdo posudek zpracovává, ale čeho se týká a jaké situace popisuje. Soud konstatuje, že důkaz znaleckým posudkem dle §56 správního řádu se provádí znaleckým posudkem znalce, kterého usnesením ustanoví správní orgán. Samozřejmě to nevylučuje, aby nechal vypracovat účastník řízení odborné posouzení a předložil ho správnímu orgánu jako důkaz v souladu s §52 správního řádu. V předmětné věci se žalovaný s tímto důkazem předloženým žalovaným vypořádal, jako důkaz ho nepřijal v důsledku nedostatečné odbornosti vypracovatele. Svoje stanovisko odůvodnil.

[34] I když žalovaný posudek vypracovaný Ing. J. nepřijal jako důkaz, neopominul ho a jelikož byl předložen v odvolacím řízení a opírala se o něj tvrzení odvolatele, s námitkami v něm uvedenými se v napadené rozhodnutí zabýval. Soud připomíná, že se jednalo pouze o připomínky k faktickému stavu zabezpečení. K námitkám vycházejícím z posouzení provedeného Ing. J. žalovaný konstatoval, že otvor vstupu u vypínací komory je již zabezpečen proti otevření neoprávněnou osobou a rovněž vřetenové stavidlo na odtoku z vypínací komory je zabezpečeno proti neoprávněné manipulaci. Pokud se týká námitky, že je třeba zabezpečit hydrantovou šachtu, konstatoval, že tato není součástí předmětné stavby a není ve vlastnictví stavebníka. Pokud se týká námitky, že je nutno smluvně zajistit provozování, zabezpečení a toto opatření není nutné, protože dešťová kanalizace nepodléhá povinností vyplývajícím ze zákona č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů. K požadavku na doplnění vypínací komory o další uzávěr na přítoku dešťové kanalizace DN 1500 uvedl, že se jedná o neopodstatněný požadavek, zpracovatel posouzení se snažil o posouzení šachty bez ohledu na návaznost na již existující systém odvádění dešťových vod a celkový systém protipovodňových opatření v daném území. Tyto závěry žalovaného žalobce nezpochybnil žádnými konkrétními žalobními námitkami. V žalobě žalobce namítal, že odkaz žalovaného v napadeném rozhodnutí na projektovou dokumentaci, pokud se týká zabezpečení stavby, je nedostatečný. Je pravdou, že žalovaný na projektovou dokumentaci poukázal obecně, uvedl, že projektová

dokumentace doložená ze strany investora byla ověřena Ing. D. N., autorizovaným inženýrem pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, ČKAIT – 1301691 a tudíž vodoprávní úřad nemá důvod k pochybnosti o správnosti jejího zpracování. Soud vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě ani v odvolání konkrétní nedostatky projektové dokumentace nenamítal považuje tento obecný odkaz za dostatečný. Žalobce vznesl námitky pouze ve vztahu k aktuálnímu stavu zabezpečení bez návaznosti na projektovou dokumentaci

[35] Žalobce rovněž namítal, že se správní orgány nezabývaly umístěním vypínací šachty, která mohla být umístěna na pozemku ve vlastnictví žadatele, přičemž potom by nedošlo k zásahu do práv žadatele v takové míře. Soud v uvedené souvislosti konstatuje, že otázka umístění vodního díla je vyřešena smlouvou o zřízení věcného břemena uzavřenou mezi vlastníkem předmětného pozemku a stavebníkem. Žalobce netvrdil, že by umístění vypínací šachty bylo nad rámec této smlouvy. Žalobce je uživatelem pozemku, přičemž se jím stal až poté, co byla smlouva o zřízení věcného břemena mezi vlastníkem pozemku a stavebníkem uzavřena a stavba byla zrealizována, stal se tedy uživatelem pozemku, na kterém byla vypínací šachta již vybudována. Tyto skutečnosti, vyplývající ze správního spisu, žalobce v žalobě nezpochybňoval. Až v podání ze dne 2. 8. 2012, obsahujícím repliku k vyjádření žalovaného poprvé uvedl, že argumentaci žalovaného, týkající se uzavření smluv o zřízení věcného břemene a údajné vědomosti žalobce o dešťové kanalizaci DN 1200 může vyvrátit Ing. J. B., avizoval, že při jednání předloží její čestné prohlášení a navrhl její výslech. Soud konstatuje, že žalobce v této souvislosti neuvedl žádné konkrétní tvrzení v čem je argumentace žalovaného nesprávná. Soud žalobce ani nevyzýval žalobce k doplnění tohoto tvrzení, neboť se jednalo o pozdě uplatněnou námitku. Ze stejného důvodu zamítl i návrh na výslech svědkyně. (avizované čestné prohlášení žalobce nepředložil).

[36] Žalobce dále správním orgánům vytýkal, že nezohlednily následky zvýšení hladiny vody v řece Moravě v souvislosti s uzavřením vodního díla. Dále vyslovil pochybnosti o tom, zda jsou dostatečné povodňové plány společnosti Morava Aviation s.r.o. a společnosti Barum Continental spol. s r.o., namítl, že žalobce není v seznamu subjektů, které musí být informovány v případě povodní. Namítal rovněž, že se správní orgány nevypořádaly s námitkou, že povolením díla dojde k upřednostnění jedné dotčené osoby vůči jiné. K uvedeným námitkám soud konstatuje, že je rovněž neshledává důvodnými. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval popisem předmětné stavby, osvětlil, že je součástí systému odvádění dešťových vod nejen z areálu Barum Continental spol. s r.o., ale i z řady dalších ploch (viz odst. [6] tohoto rozhodnutí). Osvětlil, jakým způsobem je celý tento systém zabezpečen v případě povodní. Odkázal na povodňové plány společnosti Morava Aviation s.r.o. a společnosti Barum Continental spol. s r.o., konstatoval, že jsou v nich detailně popsány činnosti zabezpečující ochranu před povodněmi s ohledem na stupně povodňové aktivity a další sledované parametry. Popsal, jaká opatření jsou prováděna v případě povodní na kanalizaci DN 1500 na břehu Moravy. Obsahem obou povodňových plánů se zabýval žalovaný velmi detailně, (viz odst. [8] tohoto rozhodnutí), připustil, že povodňový plán společnosti Morava Aviation s.r.o. neobsahuje dostatečná opatření k ochraně před povodní, připomněl, že základním principem ochrany před povodní je, že každá právnická či fyzická osoba se chrání před povodněmi sama a z toho důvodu nese také náklady na opatření na ochranu před povodněmi (§86 odst. 4 vodního zákona), a proto není na místě, aby se odvolatel - žalobce bez vlastního přičinění dožadoval ochrany před povodní stejné, jakou má žadatel o dodatečné povolení.

[37] Soud zdůrazňuje, že předmětem tohoto řízení není posuzování uvedených povodňových plánů. Správní orgány z nich vycházely pouze s ohledem na předmět jejich

řízení – tedy rozhodnutí o dodatečném povolení stavby dešťové kanalizace. Pro účely tohoto řízení byly správními orgány vyhodnoceny dostatečným způsobem. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je v této souvislosti jednoznačné a logické. Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že skutečnost, že žalobce není uveden v povodňovém plánu jako subjekt, který má být informován v případě povodně, nemá na rozhodnutí o dodatečném povolení stavby vliv.

[38] Žalobce v žalobě navrhoval, aby soud provedl ve věci rozsáhlé dokazování. S částí navržených důkazů se soud vypořádal již v odstavcích 27, 28 a 35. . Mimo jiné rovněž navrhoval jako důkazy spisy správních orgánů obou stupňů jako celek rovněž i jednotlivé konkrétní listiny z těchto spisů, včetně podání, která učinil. Jako důkazy navrhoval rovněž povodňové plány, které sloužily jako podklady rozhodnutí Soud při přezkumu napadených rozhodnutí samozřejmě vycházel z obsahu správních spisů, při jednání však pokládal za nadbytečné číst listiny obsažené ve správních spisech, neboť jak soudu, tak i účastníkům, kteří mají právo do spisu nahlížet, jsou známe. Soud v této souvislosti připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, podle kterého „*Pokud v řízení o žalobě ve správním soudnictví soud vychází z údajů obsažených ve správním spisu, aby ověřil skutkový a právní stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí správního orgánu, pak tento postup nelze označit za dokazování ve smyslu § 52 s. ř. s.*“

[39] Dále žalobce navrhoval, aby soud zajistil znalecký posudek soudem ustanoveným znalcem za účelem posouzení, zda vodní dílo splňuje technické požadavky pro vodní díla stanovená zákonem, bezpečností parametry pro vodní díla při zohlednění působení vodního díla na dotčené území v případě povodní. Soud uvedený důkazní návrh zamítl, neboť vzhledem ke skutkovému stavu věci ho pokládá za nadbytečný. Soud rovněž zamítl návrh na výslech Ing. J. I tento by byl nadbytečným, neboť žalovaná se dle názoru soudu vypořádala dostatečně s námitkami, které žalovaný formuloval na základě posouzení provedeného Ing. J., a žalobce neuvedl žádná nová tvrzení, ke kterým by měl být tento svědek vyslechnut. Soud při zamítnutí důkazních návrhů vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu 5 Afs 147/2004-89 ze dne 28.04.2005, podle kterého „*Soud rozhodne, které z navržených důkazů provede a které nikoli (§ 52 odst. 1 s. ř. s.); to jej však nezbavuje povinnosti takový postup odůvodnit.*“ Dále vycházel rovněž z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 3. 2009, čj. 17 Cad 104/2008-13, podle kterého „*Pokud žalobce uplatní jen taková skutková tvrzení, která ani při jejich prokázání nemohou vést soud k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, soud důkazní návrhy žalobce zamítne.*“

[40] Žalobce vyslovil pochybnosti o postupu správních orgánů, které zejména neodůvodněně zamítly většinu důkazů s tím, že mu kvůli tomu vznikly pochybnosti o jejich nepodjatosti. Soud se ztotožnil s důvody, pro které nebyly důkazní návrhy žalobce přijaty a odkazuje na svoje stanoviska uvedená v odůvodnění výše. Žalobce upozorňoval na možnou manipulaci se skutkovým stavem, např. při místním ohledání 22.12. 2009, nevznášel však žádné konkrétní námitky, které by soud mohl posoudit.

[41] V závěru žaloby žalobce poukázal, že pokud existuje riziko, že vodním dílem protéká odpadní voda, může dojít k ohrožení veřejného zájmu a správní orgán je povinen zajistit všechny okolnosti důležité pro jeho ochranu. Dle názoru soudu však z výše uvedeného plyne, že nebylo zjištěno, že by předmětným vodním dílem odpadní voda protékala. Pokud má žalobce s ohledem na posouzení odebraných vzorků pochybnosti ve vztahu ke starší

dešťové kanalizaci DN 1500, může, jak mu žalovaný doporučil, vyzvat na pokladě zjištěných skutečností vodoprávní úřad Městského úřadu Otrokovice, popřípadě Českou inspekci životního prostředí, k provedení vodoprávního dozoru, za účelem zjištění zda užíváním stávající dešťové kanalizace DN 1500 nejsou porušovány povinnosti stanovené zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vodní zákon), nebo uložené dle vodního zákona.

VI. Závěr a náklady řízení

[42] Ze shora uvedených důvodů soud žalobu postupem podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl. Dle jeho názoru je žaloba nedůvodná, neboť byly splněny podmínky pro vydání dodatečného stavebního povolení stanovené v ustanovení §129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona. Správní orgány ve věci rozhodly na základě provedeného řízení, ve kterém nebyla porušena práva žalobce. Správní orgány rozhodly na základě dostatečných podkladů. V souladu s §50 odst. 3 správního řádu byly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Rozhodnutí žalovaného bylo řádně odůvodněno, obsahovalo náležitosti stanovené v ustanovení §68 správního řádu.

[43] O nákladech řízení za řízení před Krajským soudem v Brně bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V projednávané věci byl žalobce neúspěšný, proto na náhradu nákladů řízení nemá právo. Bylo by tedy možno přiznat náhradu nákladů řízení žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by žalovanému v souvislosti s řízením nějaké náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení žalovanému nepřiznal.

[44] Ve vztahu k osobám zúčastněným soud rozhodl, že nemají právo na náhradu nákladů řízení. Toto právo by jim v souladu s ust. §60 odst. 5 s.ř.s. příslušelo pouze v případě, že by jim náklady řízení vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil, nebo pokud by soud shledal důvody zvláštního zřetele hodné. Taková situace však nenastala.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. srpna 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu